

ਕੁਰਾਨ ਮਜੀਦ

੨ ਵਿਚੋਂ ੫. 136

ਸੂਰਤ ਬਕਰ

ਅਰਥਾਤ

ਪਾਰਾ, ਅਲਫ਼, ਲਾਮ, ਮੀਮ,
ਸਯਾਕੂਲੁ, ਤਿਲਕਰੱਸੁਲੁ

ਦੀਕਾ ਟਿੱਪਣੀ ਸਹਿਤ

ਵਲੋਂ

ਭਾਈ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਜੋ

ਵਜ਼ੀਰਹਿੰਦ ਪ੍ਰੈਸ ਹਾਲ ਬਾਜ਼ਾਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
ਵਿਚ ਸਦਾਰ ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪ੍ਰਿੰਟਰ
ਦੇ ਯਤਨ ਨਾਲ ਛਪਿਆ ।

ਕੂਮਕਾ

ਕੁਰਾਨ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਮਤ ਦੀ ਮੂਲਾਧਾਰ ਪੁਸਤਕ ਹੈ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਨਿਸਚਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਰਚੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 'ਲੋਹੇ ਮਹਫੂਜ਼' ਤੇ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਜਬਰਾਈਲ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਰਾਹੀਂ ਉਤਰੀ*, ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਅਰਬ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਸਨ, ਕੁਰਾਨ ਅਰਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਹਿਤ ਮੂਲ ਕੁਰਾਨ (ਅਰਬੀ ਭਾਸ਼ਾ) ਗੁਰਮੁਖੀ ਅੱਖਰਾਂ ਤੇ ਉਹਦੀ ਟੀਕਾ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂਕਿ ਸੂਫ ਸਾਧਾਰਨ ਨੂੰ ਮਲੂਮ ਹੋ ਸਕੇ ਕਿ ਕੁਰਾਨ ਵਿਚ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਕ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦੋ ਦੋ, ਚਾਰ ਚਾਰ ਤੇ ਕਈ ਵੇਰ ਇਸਤੋਂ ਵੀ ਵਧੀਕ ਅਰਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਹ ਅਰਥ ਕਈ ਸੂਰਤਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਉੱਕਾ ਹੀ ਉਲਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਤੋਂ ਇਕ ਇਕ ਤੁਕ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਕਈ ਕਈ ਅਰਥ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕੁਰਾਨ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਵੀ ਅਜੇਹੇ ਅਰਥ ਹੋਏ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਆਪੋ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਮਤ ਭੇਦ ਹੈ, ਇਸ ਵਾਸਤੇ

*ਕੁਰਾਨ ਕਿਸ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਤੇ ਕਿੰਨ੍ਹਣ ਬਣਾਇਆ ਹੈ? ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਤੇਕੋ ਮੇਰੀ ਪੁਸਤਕ "ਕੁਰਾਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ" ਮੋਖ ॥) ਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਜੀਵਨ ਮੁਲ ੧)

ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਔਖਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੇਹੜੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਵਿਦਵਾਨ ਦਾ ਟੀਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਏ ਜੋ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਖਿਆਲ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕ ਹੋਵੇ, ਸੋ ਕਾਫੀ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਮਗਰੋਂ 'ਰਫੀਅਉ-ਦੀਨ ਸਾਹਿਬ ਦੇਹਲਵੀ'-ਜੋਕਿ ਇਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਤੇ ਮੰਨੇ ਪ੍ਰਮਾਣੇ ਵਿਦਵਾਨ ਹੋਏ ਹਨ-ਜੀ ਦਾ ਟੀਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂਕਿ ਕਿਸੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਵੀਰ ਨੂੰ ਇਸਤੇ ਕਿੰਤੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਵਸਰ ਨਾ ਮਿਲੇ।

ਕੁਰਾਨ ਦੀ ਵੰਡ ਸੂਰਤਾਂ, ਪਾਰੇ, ਰਕੂਅ ਤੇ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਕੁਰਾਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੂਰਤ 'ਬਕਰ' ਹੈ ਤੇ ਇਹਦੇ ਵਿਚ ੨੮੬ ਆਇਤਾਂ ਹਨ।

ਕੁਰਾਨ ਵਿਚ ਕਈ ਲਫਜ਼ ਅਜੇਹੇ ਹਨ ਜੋ ਲਿਖਣ ਵਿਚ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਤੂ ਪੜ੍ਹਨ ਲੱਗਿਆਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੀਦਾ। ਮੈਂ ਕੁਰਾਨ ਦਾ ਮੂਲ ਉਸੇ ਵੰਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸਤਰਾਂ ਕਿ ਕੁਰਾਨ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ } ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ

ਜਦੀ । ਓ ਯਾਭੀਲਕ ਲੋਹੀ ਓ ਯਾਭੀਲਕ ਨੇ ਸਭੀ ਗਾਵੜੀ
 (੧) ਮਸੀ "ਤਿਯਾਭਕ ਤਿ ਨਾਭੜੀ" ਮਥਸਯੁ ਤਿਕ ਨੇਕ ਤਿਲ ਚੜੜੇ
 (੨) ਲਖੁ ਨਭੀਕ ਤਿ ਸਭੀਯ ਚੜੜੇ

ਕੁਰਾਨ ਮਜੀਦ

ਸੂਰਤੁ ਫਾਤਿਹਾ

[ਮਕੀ, ਰਕੂਅ ੧, ਆਇਤਾਂ ੭]

ਬਿਸਮਿਲੱਹਿ-ਰੱਹਮਾਨਿ-ਰੱਹੀਮ ॥ ੧ ॥
 ਸ਼ੁਰੂ ਅਲੱਹ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ (ਜੋ) ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਤੇ ਰੋਹਮ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥੧॥
 ਅਲਹਮਦੁ ਲਿਲੱਹਿ ਰਬਿੱਲ ਅਲਮੀਨ ॥੨॥
 ਸਾਰੀਆਂ ਮਹਮਾਂ ਅੱਲਾ ਵਾਸਤੇ ਹਨ, ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਜਗਾਨਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਵਾਲਾ (ਹੈ) ॥ ੨ ॥
 ਅਰੱਹਮਾਨਿ-ਰੱਹੀਮ ॥ ੩ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਤੇ ਰੋਹਮ ਵਾਲਾ ॥ ੩ ॥
 ਮਾਲਿਕਿ ਯੌਮਿ-ਦੌਨਿ ॥੪॥
 ਮਾਲਕ (ਹੈ) ਜਸ਼ਾ ਦੇ ਦਿਨ ਦਾ ॥ ੪ ॥
 ਇਯੱਕਾ ਨਅੁਬੁਦੋ ਵ ਇਯੱਕਾ ਨਸਤਾ ਈਨ।ਪ।
 ਅਸੀਂ ਤੇਰੀ ਹੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤੇਥੇ ਹੀ ਸਹਾਇਤਾ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ ॥ ੫ ॥
 ਇਹ ਦਿਨ-ਸਿੱਗ ਤਵਲ ਮੁਸਤਕੀਮ ॥ ੬ ॥
 ਦੱਸ ਸਾਨੂੰ ਰਾਹ ਸਿੱਧੀ ॥ ੬ ॥
 ਸਿਗਤਵਲਜ਼ੀਨਾ ਅਨਅਮਤਾ ਅਲੈਹਿਮੁ ਗ਼ੈਰਿਲ
 ਮਗ਼ਜ਼ੂਬਿ ਅਲੈ ਹਿਮ ਵਲ-ਜ਼ਵਾਲੀਨ ॥ ੭ ॥
 ਰਾਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਿ ਤੁਸਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਮੋਹਰ ਕੀਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਕਹਿਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਕੁਰਾਹੀਆਂ ਦੀ ॥ ੭ ॥

*ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਨਿਸਚੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਸਾਰੀ ਸਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਸੰਘਾਰ ਕਰਕੇ ਇਕ ਦਿਨ ਤਖਤ ਤੇ ਬੈਠੇਗਾ, ਸਾਰੇ ਮੁਰਦੇ ਜੀ ਉਠਣਗੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਤੇ ਮੰਦੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਓਦੋਂ ਨਬੇੜਾ ਹੋ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮਿਲੇਗਾ।

TO READ THE ENTIRE BOOK PLEASE CONTACT US:

whatsapp: +92-3160770117

email: worldcentreforpunjabi@gmail.com

World Centre for Punjabi, Lahore, Pakistan.